

„Narodni list“ izlazi svakoga četvrtka posle podne.

Cena mu je na godinu 8 kruna, za sedmice 4 krune, pojedini broj 6 helera.

Za inozemstvo plaća se po sebiće poštarina.

Nijedna uplata ne vriedi ako nije učinjena izravno upravi lista.

Narodni list.

Za oglašavanje plaća se 12 fil. po reliku, za više puta po pogodbi.

Oglašaji lija se na uredničvo lista.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u Voloskom.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti! Njelo bez kosti!“

Br. 19.

Volosko-Opatija, u sriedu 11. maja 1904.

God. IV.

Gospodari ili sluge?

Do leta 1883. ni se u svetu skoro niti znalo, da postoji Opatija. Opatijci i Vološćaci bavili su se do to doba najviše pomorstvom. Kako pomorski kapetani i mornari putovali su po širokom svetu, mlatali ocean i zasluživali toliko, da su pošteno uzdržavali sebe i svoje družine. Marljivi kako pčele, trezni do kraja bili su naši mornari i pomorski kapetani iz Opatije i Voloskoga, na jako dobrom glasu. I ako nije u Opatiji i Voloskom cvalo veliko bogatstvo ipak ni se nikada oćutilo ni veliko siromaštvo, a za glad se va našoj občini ni nikada ni ćulo. Spomenutoga leta došli su neki stranci u Opatiju, vidili su veliku naravsku lepotu, kojom ju je Bog obdaril i valje su pomislili, da bi u Opatije bilo pravo mesto za učiniti jedno svetsko liceilište i pravo vrelo dobitka. Poćeli su kupovat zemlju, zidat hotele i vile, počelo se naseljavat sve više tuđih ljudi, koji su u Opatije otvorili razne trgovine a gosti su sve na tisuće i tisuće dolazili u Opatiju, nekoji da nadju zdravlje, drugi da nadju mir, treći da se nauživaju naravske lepote naših kraji. Od leta 1883. do danas je Opatija tako napredovala, da dolazi sada u nju do 22 tisuće gosti na leto i da je zadobila kako lječilište svetski glas. Svi ti mnogobrojni gosti donasaju velikoga dobitka va Opatiju i domaćim ljudem al još više onim strancem, koji su u Opatiju došli za

dobitkom. Naši domaći ljudi su razprodali svoje zemlje, nekoji i svoje kuće strancem, pak sada uživaju samo interes od novca, a svu trgovinu i obrt prepustili su tuđim rukam. Ima tuđih ljudi, ki su prišli u Opatiju goli i bos, a v Opatije su se tako pomogli, da su sada prava gospoda. I neka njim Bog blagoslovi, jerbo je i pravo, da ki se trudi i mući, vidi plod svojega truda. Nego jedno nam se od teh tuđeh ljudi ne dopada. Nisu zadovoljni, da su se u ovih naših stranah obogatili, ni njim dosti, da ih mi domaći držimo za svoje prijatelje, da njim pustimo iste pravice kakove imamo i mi stari gospodari ove naše drage zemlje, oni bi hteli da tu va našoj kuće budu naši gospodari a mi domaći, koji smo tu rođeni i uzgojeni, koji imamo ovde zakopane svoje starije, budemo va svojoj kuće njihovi sluge. Koji malo budno pazi sve što se u ovoj našoj občini va zadnje vreme dogadja, vidit će, da se sa strane doseljenih ljudi proraćunano dela na tom, da se nas domaće potisne va kut, da budemo, kako se pasu reće, „kućeo“. Ki ima oći neka vidi. Zabadava se ne kupuje sve ćagod se kupit more, zabadava se ne davaju tuđim ljudem koncesije za sve moguće stvari, zabadava ne podupiraju tuđa družva svakoga kojigod hoće da u Opatije odpre kakovu trgovinu. To je sve proraćunano na to, da nas tuđi ljudi prevladaju i da ne budemo smeli mi va svojoj kući ni besedice zint. Dužnost je zato svih

domaćih ljudi, kojim je draga ova naša ųza domovina, koji nisu tako robske ćudi, da njim je sve jedno, zapovedaju sami va svojoj kući ili njim zapoveda tuđi ćovek, da se slože va jedno kolo, pak da se rame o rame postave proti onim, koji bi iz same želje za gospodstvom nad nami hteli da nas svladaju i potisnu va kut. Budemo svi domaći složni, sigurno ćemo se još dugo obranit. Ne budemo složni, tad vam dajem poštenu besedu, da ćemo se ljuto kajat al će bit prekasno. Od gospodari postat ćemo sluge i sluge ćemo ostat na sve vieke.

Glavna godišnja skupština

družbe sv. Cirila i Metoda za Istru u Livadama.

Prva skupština izvan zakonita družbina siela! Pa u Livadama, u tom skromnom, mnogima nepoznatom mjestu naše zapadne Istre. Da pravo kaćemo, mi smo s neakovom zebnjom u sreću oćekivali dan te skupštine. Mi smo se pitali: Hoće li družbin poziv na taj sastanak u narodu naći doćena odziva? Tu bojazan povećala je u nama strahna, upravo razorna oluja, što je ciele noć u oći teško oćekivanoga dana bez prestanka ljesnila. Ali jedan pogled na Livadade, na milo i ubavo naše istarsko selo, što je dona 5. o. m., upravo vrvalo množtvom okupljena naroda — i naša se bojazan razplinula u jedan mah. Narod je ćuo glas ravnateljstva družbe, narod je taj glas i sledio. Došlo ga je iz svih strana naše Istre, iz Voloskog, Opatije, Kastavšćine, Pule, Pazinšćine, Buzešćine i Krana itd. Za Livadade se ne govori, a tako ni za okolišna mjesta: Sovinjak, Zrenj, Ka-

štelir, Zamask, Sv. Ivan itd. itd. Prava ja slast bila gledati one kršne naše ljude iz porećkog kotara, iz krajeva, gde se u nedavno još doba izniele tolike znamenite i liepe pobjede. Krasan je onaj sviet tamo i nema sumnje, da će kad naćodje za to vreme, stupiti opet u boj s prvnašjom snagom i prvnašjim odlučivljenjem i zanosom.

Prije skupštine bila je u maloj seoskoj crkvcici misa. Odsložio ju družbin predsjednik Vj. Spinčić. Misi su prisustvovala djeca družbine škole u Livadama i mnogo poćozna puka.

Poslije mise počeo se narod na hrpe skupljati u veleliepoj i prostranoj dvorani družbine škole. Negdje oko 10^{1/2} sati stapio je u dvoranu družbin predsjednik s velikom većinom članova ravnateljstva. Kad se sviet u dvorani smjestio i primirio, otvori predsjednik nakon obavljenih formalnosti skupštinu. Njegov liep govor izrećen velikim ćarom vanredno se dojmio okupljenih skupštinara. Tim je govorom gosp. predsjednik prikazao skupštinu cilj i svrhu naše družbe. Istaknuo je tri glavna momenta, koja su dala povoda njezinu osnutku, naime: potreba nauke i prosvjete, zapreke što ih toj prosvjeti postavljaju same oblasti i treće, pokušaji narodnih neprijatelja, da sa svojim protunarodnim školama unesu u naš narod, medju našu mladeć tuđinski ćjub. Te je momente naš gosp. predsjednik oćertao potanko. Njegov je govor bio ćesto prekidan odobravanjem. Dotakav se još letimice družbina rada i nastojanja zaključii svoj liepi govor pozdravljen zanosnim klicima od svih prisutnih.

Zatim je gosp. predsjednik proćitao više brozajvnih i pismenih pozdrava, što su stigli na ravnateljstvo. Spominjemo medju inima pozdrave Dr. Laginje i Dr. Wilfana, Cirilo-Methodijskih zidara iz Zagreba, ženske podružnice slov. družbe sv. Cirila i Metoda u

Podlistak.

Gospodinu Marku Bradiećiu

va Drage Mošćenićkoj.

Bili smo prijatelji — danaska već nismo. Temu si sam kriv. Tvoje ponašanje va ovo zadnje vreme, odkada si doma prišal otinđilo me je od tebe za vavek. A ne samo mane već i tolike druge, s kemi si ti va svoje vreme prijateleval va dalekoj Amerike.

Mi smo te tamo v Amerike rado imeli — to i sam znaš. Bil si nam drag, zać si nas znal razveseliti s tvojom armonikom, osobito kada si na njoj sopal one naše domaće, mile pjesme. Nam je srce skakalo va preseh, kada smo ćili lepi glas, ki su nas spamećevali na ovaj dragi naš dom. I zato si nam bil drag, i zato ti, kako i sam znaš, ni bilo slabo s nami drugem.

Pak nać je to va jednaput prišlo. Ti si se vrnuo va Drago, sa svim si se dal v ruki onemu crnemu Afrikaanu, ki je od trubaste superbićrije zatajii svoj narod i pljunal na materin besedu. S njim si se ti sloćil s onem tangarom si se sloćil ti, ki se tako rado ponosić svojim starim imenom,

svojom nekadašnjom nobiltadi! Pak ti da si ćovek starega imena i pokolenja!

Nego ti ćeš reć, da ćovik more sto puti znat, kako su mu se zvali deći i pradedi pred 500 i više let, a da puli tega more bit jednako trubast i bedast. I ja to znam, ali jedno ne razujem: Ti, Marko, ti ki si toliko i toliko let sprovel tamo va Amerike, va onoj velikoj Amerike, kade se ćovek naući ljubit sebe i slobodu, kade naši ljudi razšćrkani va Bog zna kolikoć daljnji, nastoje da se udružuju i da s družviti i novinami drže vavek frišku spomen na staru i dragu domovinu, ti ćovek Amerike, da se pustiš peljat za nos od onega Krapulii, od onega postolara z gornjećeg Kraja! To ne bim bil nikada veroval ni ja ni tvoji prijatelji iz Amerike.

Ti Talijan? I ti moreš to reć? Marko, Marko! Tvoji stariji, oni nekadanji Bradiećii bili su puno pametniji od tebe. Oni su bili ljudi od sveta, poznavali su nekoliko jezika, ale svojega nisu hteli pod nogi, kako ti, ki hodiš va školu onemu prostemu fortunatu, ki ne bi bil dostojan, ni da tvojem starejem polustru postoli. Oni su svoj jezik poćovali i to još va davno vreme, kada nisu imeli prilike, da ga nauće va školah.

Oni su taj svoj jezik s poćovali i s njim se služili va govore i va pisme.

Evo ti jedan mali primjer:

Va Ime Bosgie i Device Marie amen. letto 1436. na 4. Giugnia, na Portu poli Svete Marine u Territoriu Moschienisken.

Ovde behu sakupljeni posztovani Supan Gergur Rubinich, Sudaz Ivan Moderich namestnik Ivanu Dughichia Lazarichia, i ostali poszt. Starci na instanziju Patron Andregia Bradiećichia, ki se tuzi da Svetnik Mathei Bradiećich na preguidizij gnegovega Magazina, Cuchi (kućii) komunske i pristogiangu (pristojanja) Crequi Svete Marine, gie (je) ućinil po Sred recenećeg Magazina Cuchi i Crequi giedan (jedan) Sad od Tersa i Sira (žira) Zatorvom od gragi (graji).

Ti poćtovani Supan, Sudaz i Starci vidivać mesto od differentio i ćuginchi (ćujndi) gednu stran i drugu va pregovarangu osudii i sententiahu da receni Svetnik Mathei Bradiećich ima do termena osam dan pod penu osam libar odgraćit receni Zator va uglednostu općinsku (obćinsku) z oblastum samo za moch (moć) odgogit (odgogit) Terzi stari pervo posagieni za xivota post-a Marka Bradiećichia; mać da gih (jih) nima vosp-

glievat ni proti Crequi, ni proti Magazinu Patron Andregia Bradiećichia, ni proti Cuchie (kuće) Communskoj za ne ćat priliku od svadbe, ka bi mogla prorast megju (meja) Suseschinum i rodbinum na pogerjenje (pogerjenje) i masega obzira Svete Crique posvećchione na ćast i spomentie Svete Marine i ke prilika nachodećhia se u recenoj Crique bi gnum (njim) imalla služit za probudit gih berze na mir, glibav i poboznost (a ne va kor, smetgniu (smetnju) smutgniu (smutnju) s quorist od gujihoveh duss. I tako be ućigneno i proglasseno na priću od Svedok Patron And-a Mohovichia i And-a Chigula. Potroessak pak ki gie ućignea va nastogiuchoj (nastogiućoj) Sudie ima bit podnessen od recenoga Svetnika Matiega Bradiećichia komune za sada milostivo puschia (pućha) pena, da gie-Zator na općinskem ućinil, alle ako pak do osam dana, ne bi se ukazal pravice poslušgliv (poslušljiv) razumese da upada va penu od osam liba.

B. Bradiećich.

Brata Marko, pogledaj malo mej svoje starinake karti, pak mi reci, je ovo pismo istinito ale ne. Ne pitaj kako je prišlo va moje ruki. Ono je tu — i ti ne moreš zatajit, da ga nisi tvoji pisali. A bilo je to

misledi, da će se brod još neko vrijeme držati nad vodom, dok se vrati od obale barka. No ta se nada izjalovi. „Jenišej“ držao se na vodi samo 14 časova, što je svakako premalo, da se barka vrati od obale, udaljene dvije i pol vrste od tonnege broda. Hruščev i njegov drug razabraše, da im nema druge pomoći, nego da pokušaju, da se spasu vlastitom snagom. I oni, skinuvši obnu i gornje odjele, odvažno zaplove prema obali, boreći se sa valovima i hvatajući se puteni za plivajuće komadiće greda ili dasaka. Bili bi doplovili i do obale, ali struje ih zanese daleko i tako su se dokućili obali jednu vrstu dalje od onoga mjesta, gdje je pristala barka sa spašenim drugovima. Vjerni ih drugovi ipak nadjoše. I časnik Hruščeva i podčasnika S. izviđaše iz vode i na rukama ponešo u obližnju bolnicu. No već je bilo prekasno. Od studeni i iznemoglosti prestalo im je srce tući i časnik Hruščev mogao je tilim jedva čujnim glasom progovoriti: Mrzlo, ah, kako mrzlo! Izrekavši ove zadnje riječi junak mračnik umre.

Kopriva hrana za blago. Istraživanjem se ustanovilo, da ima kopriva više hranivosti nego sve vrste siena. Zato se preporuča, davati koprivu blagu za hranu. I svinje se vrlo dobro hrane sa koprivom. U nekih zemljah počeli su sijati koprivu, kako kod nas djetelinu.

Kada se ljudi najviše žene? Reći ćete, kad ih je najviše volja. Nije tomu tako. Nekoji Englez je izračunao, da se najviše parova oženi u mjesecu juniju. Koji ne vjeruje, neka ide računati.

Provarstvo i steparstvo u Italiji. Puno se sada piše u novinah o bivšem talijanskom ministru unutarnjih poslova Nasi-u. On je izdavao podpore na krive namire a novac je spravljao sebi u džep. Pobrao je na taj način na milijune lira. Državno odvjetništvo je proti njemu započelo kaznenu istragu, ali on je sretno odfirkuo u Švicarsku. Sad je

došao novi talijanski škandal na vidjelo. Kako je poznato, dobile su sve države, koje su za vreme bokserskog ustanke u Kini sudjelovale ošteta. Takovu oštetu dobila je i Italija. Sa novcem, koji je u to ime došao u Italiju iz Kine raspologao je ministar Salvago Raggi. On je od toga novca uzeo za sebe 740 tisuća lira a svojim tajnikom dao je po 30 do 40 tisuća lira. I proti njemu poveljena je kaznena istraga.

Bomba u jezuitskom kolegiju u Barceloni. Dne 6. o. m. na večer eksplodirala je u zgradi jezuitskog kolegija u Barceloni jedna dinamitna bomba, usljed koje bje zgrada jako oštećena. Krov se porušio. Izim portira, koji je lahko ranjen nije nitko drugi ponesrećio. Jezuita ne trpe više niti u Španiji, u toj naj katoličnijoj državi na svetu.

Veliki oganj u Galiciji. U selu Zalesije (kotar Czortkow) je veliki požar dne 6. ov. m. uništio 32 kuće.

lunačvo ruskoga inžinira. Kad su prigodom zadnje navale na Port-Artur, neprijateljska zrna zahvatila mašinu jednega ruskoga broda i pokvarili cilindar, držal je inžinir Linov svoju ruku na otvora cilindra, tako dugo, dok nije cilindar popravljen. Inžinir je ruka sasvem zgorola, ali je svojim junačkim činom zapričio strašnu nesreću.

Gospodarske vijesti.

Peronospora ili modjilja.

(Nastavak).

1. Galičiti iliti škropiti sa modrom galicom kad su mladice 9—10 cm. duge.
2. Prašiti prostim sumporom 20 dana iza prvoga puta.
3. Galičiti malo prije cvatnje.
4. Prašiti prostim sumporom dok traje cvatnja ili odmah iza cvatnje.
5. Galičiti iza cvatnje i prije nego se pšenica žanje.
6. Prašiti prostim sumporom u polo-

vici mjeseca junija ili kad počnu jagode koju kazati.

Obzirom na to, da posebna radnja za sumporanje i za škropljenje zadaje mnogo troška, mnogo truda i uzimlje mnogo vremena ide se za tim, da se pronadje način, kojim bi se to moglo skupa izvesti.

Jedan od tih načina bio bi ovaj:
Pripravi se u jednoj posudi rastopinu modre galice kako obično t. j. 1% modre galice i 1% vapna na 100 litara vode. Po sebi u jedan kabal uzme se toliko puta 2 kg. najfinijega prostega sumpora, koliko 100 litara rastopine modre galice se je pripravilo. U taj kabal sa sumporom se malo po malo ulije one rastopine modre galice i se sve dobro sa rukama smieša dok se ne dobije riedku kašu. Treba nastojati, da se namoči svaka čestica sumpora. Iza toga se stavi na posudu u kojoj je rastopina modre galice fino sito, a u to sito se prelje ona kašica od sumpora, pak ili miešajuć rukom ili spuštajuć i dižuć sito iz rastopine, gleda se, da sva kašica predje kroz sito u nju. Uzame se tada jedan štap i njim se još jedan put sve skupa promieša, pak se napune škropilnice, kojima se onda škropi lišće i grožđe.

Štapom treba opet sve pomiešati kad god se hoće napuniti škropilnice.

Škropiti ovako treba 2 ili 3 puta: jedan put prije cvatnje, jedan put iza cvatnje a treći put, ako je sila, na koncu mjeseca julija. Ako nije straha od peronospora, ali prieti pepel, onda se može izpustiti ovo treće škropljenje, pak mjesto toga oprášiti grožđe sa obakrenim sumporom.

Ovim se načinom bez sumnje prištedi mnogo na svemu, pak bi dobro bilo, da ga i naši gospodari pokušaju.

Zadnje vijesti.

Rusko-japanska vojska.

Ovi zadnji dani se je puno pisalo o toj vojski. Po „Piccolo“ Japanci bi morali već

bit najmanje blizu Odesa a Port-Artur već od dva mjeseca v rukah od Japonci. Ovi dni je „Piccolo“ s veseljem pisal, da je Port-Artur odučen od svojih i da je sa svih stran obkoljen od neprijatelja. Medjutim čitamo, da Aleksejev brzojavlja caru Nikolai, da je željeznica mej Mukdenom i Port-Artur na novo uzpostavljena, a domala, da će bit uzpostavljena i brzojavna sveza. Admiral Togo — japanski kovač laži — raztrubil je ovi dni, da je on s onemi brodi, keh sa Rusi potopili, začepil ulaz (Inku) va Port-Artur. Nemački vojnički list „Reichswehr“, ki jedini piše o tom ratu valjano i strukovnjački, odgovara na to, da ča je Admiral Togo šal skandiojat dubinu mora va Port-Arture? Reč bi, da ga je i „Piccolo“ skandajal, zčč i ov vavek trumbeta, da je Port-Artur zatvoren.

Medjutim moremo javit, da će brzo doć do većih dogodjaji va onih stranah. Kako god ti dogodjaji izpali jedno je stalno, naime to, da Rusiju čeka pobjeda. I neka Bog da!

4 para cipela

samo za K. 5-50

prodaje se dok ima zalih za tu nizku cijenu uslijed nabave velike množine. 1 par muških cipela, 1 par ženskih cipela iz žute ili crne kože za zavezati (Schnürschuhe), sa jakim okovanimi podplat, najnovijeg kroja; nadalje 1 par muških, 1 par ženskih modernih cipela veoma elegantno izradjenih, lakih, svu 4 para samo za K. 5-50. Kod naručbe dosta je navesti duljinu.

Razošlje se pouzdećem: Exportna trgovina cipela

A. Gelb, Krakov br. 117.

Što ne odgovara može se promieniti ili natrag poslati te se novac vraća, radi toga nema nikakove pogibelji.

„Narodni list“ prodaje se kod:

Ivana Tomasić i Felice Turina u Opatiji; Andra Btečić i Marija pl. Märzthal u Voloskom; Josipa Rubinić u Mošćenicah; Vinka Mavričić u Dragi; Frana Bössan u Lovranu; Antonije Priskić u Iki; Vjekoslava Kinketa u Rukavcu; Dinka Spinčić u Mihočičih; Frana Ferranda u Matuljih; Ivana Vlah-Vičić u Trinajstičih; Ljudevita Jelušić u Kastvu; Antona Šarčun-Ivančić Sv. Matej; Vladimir Fiamin Kržišćić (Opatija); Franjo Brajan u Srdoči Sv. Križ; Anto Bertiša u Pazinu.

Pojedini broj stoji 6 šilira.

Oglas.

Iznajmljuju se prostorije za dućan i skladište u **Voloskom**, gdje se sada još nalazi dućan gospodje Josipe Perac (kod Pepe). — Poblize informacije daju se u spomenutom dućanu.

U životu nikad više ovako riedke zgode

500 komada samo for. 1.95.

Krasna pozlaćena i dobro iduća ura, 3 god. garancije, sa prikladnim lancem, i moderna svileni kravat za gospodu, 3 kom. najfinijih žepnih rubaca, i dražestan priton za gospodu sa imit. dragim kamensom, 1 košna novčanica, 1 krasno žepno ogledalo, 1 par dugnađić za manjete, 3 dugmeta za prsa, sve 9%, donihl elsto, sa patentiranim zatvaranjem, 1 prima pisaca sprava od nikla, i album sa najljepšim slikama na svietu, 1 elegantna parizka pribadaća za gospodje (Novost), 1 par bontona od similibrijanta, vrlo trojni, 5 šaljivih predmeta na veliko veselje za staro i mlado, 20 važnih predmeta za dopisivanje i još 400 različitih predmeta vrlo potrebnih u kući. Sve skupa, sa urum, koja sama ove novce vrijeli, stoji samo for. 1.95. Šalje se pouzdećem ili da se novac unaprijed pošalje.

Bečko glavno skladište

P. LUST, KRAKOV br. 116.

NB. Za neodgovarajuće šalje se novac natrag.

Pijte!

Kapi Spasitelja, koje se mogu zbog svoje djelatnosti nazvati čudotvornima, kod svih bolesti želudca, posjebniju probavu, podavaju tek (apetit) za jesti; proti hemoroidam, matruhu, šgaravici, oteku slezene i jetara itd. itd. — a djeluju upravo čudotvorno i kod već zastarjelih bolesti.

Nebi smjete manjkati u nijednoj kući ove glasovite i čudotvorne kapijice.

i bočica samo 60 šil. (30 nov.) a na svakih šest bočica 1 bočica je jedna badava.

Naputak za uporabu ovih kapijica prileži svakoj bočici — a naputke i ojenik za sve bolesti, bilo kod ljudi ili btaga (za krave, konje, volove, svinje itd.) šaljem na zahtjev franco i badava.

Naručbe odpremaju se i sa poštom (i to najmanje 6 bočica Kapi Spasitelja) a ostalo prema želji, te treba jedino naručiti kod vlastnika najbolje i najveće ljekarne, a to je ljekarna „al Redentore“ (k Spasitelju) na Rijeci — stoga naručite samo pod ovom adresom:

Hinko Babić,

ljekarna k Spasitelju (al Redentore).

Rijeka, blizu velike crkve.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene imosve bez odgovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo oduzka u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmovo (posuda) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odjetničkoj pisarni Dra. Janežića u Voloskom.

Poblize informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića, Dr. I. Poščića, Dra. A. Stangera i Dra. M. Trinajstića u Voloskom.

Novčani promet u god. 1903 iznnašao je K 2777.869-20 — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1903 K 862.576-14

Ravnateljstvo.

Hotel „Liburnia“

VOLOSKO.

Sastoji od 24 elegantno uređenih soba sa električnom razsvjetom, kupalištem u kući. Slobodan izgled na more.

Restauracija - kavana

providjena je uvijek svježim jelom i pićem. Toči se originalno pilzensko pivo, domaća, hrvatska, istarska i dalmatinska vina.

Poslužba bezprikorna

Cienu vrlo umjerene.